

**Archiv obce Ostrov u Stříbra**

**1839–1936**

Inventář

EL NAD č: 1124

AP č: 404

## **Obsah**

### **Úvod:**

I. Vývoj původce archivního fondu.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu.....	7
III. Archivní charakteristika archivního fondu.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního fondu.....	9
Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
<b>Přílohy:</b>	
Příloha č. 1 – Seznam použitých zkratk.....	11
<b>Inventární seznam.....</b>	<b>12</b>

# Úvod

## I. Vývoj původce archivního fondu

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Prámem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938–1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945–1946.

Ves Ostrov u Stříbra, situovaná zhruba 7 kilometrů jihovýchodně od Stříbra, vděčí za svůj název poetické obrazotvornosti zakladatele. Ves byla založena na místě obklopeném hlubokými lesy, a představovala tak jakýsi přirozený, nezalesněný ostrůvek v záplavě stromů. K dalším českým názvům vsi patřily Wostrowo, Wostrow, Ostrow, k německým Ostrau, Ostrow a k latinským Oztrou, Ostrow. Rozšíření jména obce o přívlastek u Stříbra na počátku 50. let 20. století si vynutila skutečnost, že se v relativně blízkém okolí nacházelo ještě několik dalších lokalit s tímž pojmenováním.

První písemná zmínka o vsi se vztahuje k roku 1115, kdy je část vsi uváděna jako součást kladrubského klášterního jmění. Zbývající díl získal klášter teprve v roce 1239. Z finančních a ekonomických důvodů byl však nucen část svého zboží zastavit, a tak se lze v roce 1383 dočíst o tom, že zástavním majitelem Ostrova u Stříbra se stal jistý Michael užívající predikát z Ostrova. Ještě než mohl být Ostrov u Stříbra vyplacen, postihly kraj husitské války. V jejich průběhu byl veškerý klášterní majetek rozchvácen a Ostrov u Stříbra se stal vlastnictvím uzurpátorů největší části kladrubského zboží, Švamberků. V roce 1422 vlastnil ves Jan Hanovec ze Švamberka a v roce 1426 epizodně také Otík z Malejovic. Teprve v roce 1495, po konsolidaci poválečných poměrů v regionu a po intervencích panovníka, se Švamberské zcizeného majetku vzdali a klášter v Kladrubech získal alespoň část svého jmění zpět. Nacházela se mezi ním také ves Ostrov u Stříbra. V berní rule dokončené v roce

1654 ves figuruje v soupisu majetku kláštera v Kladrubech. Vlastnický poměr kladrubského kláštera ke vsi Ostrov u Stříbra přetrval do doby, než došlo k jeho zrušení (5. listopadu 1785). Starost o veškerý klášterní majetek následně převzal Náboženský fond.

V roce 1825 došlo k vyhlášení dražby budov a majetku bývalého kláštera v Kladrubech. Kupcem celého panství se stal Alfréd kníže Windischgrätz, generálmajor císařského vojska a současně majitel nedalekého panství Tachov, který tím získal další, rozsáhlé dominium za zlomek jeho skutečné hodnoty.

V držení rodu Windischgrätzů dosáhl Ostrov u Stříbra konce patrimoniální správy v roce 1850.

Po dobu svojí existence byla obec Ostrov u Stříbra územně a samosprávně samostatná.

Po vytvoření samostatných obecních samospráv v roce 1850 byly ve stejném roce ustaveny také politické a soudní okresy. Obec Ostrov u Stříbra byla zahrnuta do působnosti politického okresu v Plzni a soudního okresu ve Stříbře (zůstala v něm až do roku 1945). Politický okres Plzeň, spravovaný Okresním hejtmanstvím v Plzni, byl jako celek podřízen Krajskému úřadu v Plzni, zrušenému v roce 1862. Při další reorganizaci správy v roce 1855 došlo k zániku okresních hejtmanství a ke sloučení politické a soudní správy. Na území okresu vznikl smíšený Okresní úřad Stříbro, pod jehož správu patřil také Ostrov u Stříbra. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo zřízeno Okresní hejtmanství ve Stříbře. Okresní hejtmanství byla po roce 1918 nahrazena okresními politickými správami, od roku 1928 pak okresními úřady. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ náležela obec pod správu tzv. úřadu Landráta ve Stříbře.

V archivním fondu se (mimo jiné) dochovala pamětní kniha obce (inv. č. 2). Přestože představuje pozoruhodný soubor informací o historickém vývoji, geografii obce a snese také nejpřísnější etnografické měřítko, politického dění v obci si všímá pouze okrajově, téměř zanedbatelně. Pro rekonstrukci činnosti obecní samosprávy je tudíž vhodná jen částečně. Nedostatek informací o vývoji původce archivního fondu v této kapitole je zapříčiněn nedostačujícím množstvím relevantních údajů, které lze z dochovaných archiválií extrahovat. Následuje částečný přehled obecních starostů.

<b>představený obce/starosta</b>	<b>funkce od roku</b>	<b>funkce do roku</b>
Josef Michal	1912	?
Andreas Ott	1930	1932
Josef Ott	1932	1938
Josef Michal	1938	1945

## II. Vývoj a dějiny archivního fondu

V protokolu z odborné archivní dohlídky spisovny MNV Ostrov u Stříbra, kterou vykonala pracovnice okresní archivní služby při ONV Stříbro 3. března 1956, se lze dočíst o tom, že podle prohlášení přítomného zástupce MNV Ostrov u Stříbra byly všechny písemnosti vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy vyřazeny. Období, kdy se tak stalo je v textu označeno jako „dávno“. Nepřekvapí, že o vyřazení písemnosti nebyl vyhotoven

žádný záznam, či jejich seznam. Ve stejném seznamu je však dále uvedeno, že v prozatímní úschově ve spisovně MNV Ostrov u Stříbra byly ponechány písemnosti, vybrané k trvalému uložení do okresního archivu. Do seznamu písemností byl zapsán parcelní protokol obce s poznámkou, že se jedná o německou knihu (bez datace a metráže).

V dopise z 15. února 1957, který odeslala na MNV Ostrov u Stříbra, vyzývala okresní archivářka zástupce MNV k tomu, aby jí neprodleně doručili písemnosti vybrané při dohlídce spisovny v roce 1956 a určené ke svozu do tehdejšího okresního archivu.

Do evidenčního listu JAF pro MNV Ostrov u Stříbra, zavedeného k 11. únoru 1958, bylo zaznamenáno, že do tohoto archivního fondu byly zařazeny 2 úřední knihy vzniklé z činnosti německé správy obce, protože představovaly jediné archiválie, které se z tohoto období dochovaly. Jednalo se o dva parcelní protokoly s datací od roku 1839. Oba parcelní protokoly se staly součástí archivního fondu MNV Ostrov u Stříbra, dokud z něj nebyly vyčleněny při inventarizaci AO Ostrov u Stříbra v roce 2010.

Při skartačním řízení, provedeném 20. srpna 2009 Státním okresním archivem Plzeň-sever se sídlem v Plasích u Obecního úřadu Heřmanova Huť, se podařilo (mimo jiné) objevit pamětní knihu obce Ostrov u Stříbra. Po uvedeném skartačním řízení předal SOkA Plzeň-sever se sídlem v Plasích pamětní knihu obce Ostrov u Stříbra do SOkA Tachov, kde byla zaevidována pod číslem přírůstku 23/2009 z 25. září 2009. V návaznosti na předešlé byl v SOkA Tachov zaveden nový archivní fond s názvem Archiv obce Ostrov u Stříbra a EL NAD číslo 1124.

S přihlédnutím ke množství a charakteru dochovaného materiálu nelze spolehlivě prokázat, respektive vyloučit, zda a v jakých obdobích se obec řídila jakýmkoliv spisovým řádem.

### **III. Archivní charakteristika archivního fondu**

Při revizi archivního fondu MNV Ostrov u Stříbra EL NAD 79, provedené v SOkA Tachov v roce 2001, v něm byly ponechány dva parcelní protokoly, vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy a jeho předchůdce, poněvadž dosud nebyl zaveden archivní fond AO Ostrov u Stříbra. K jejich vyčlenění a přiřazení k příslušnému archivnímu fondu bylo přistoupeno v rámci inventarizace AO Ostrov u Stříbra v roce 2010. Z archivního fondu MNV Ostrov u Stříbra byly tedy vyčleněny 2 úřední knihy s datací 1839–[1870] o celkové metráži 0,05 bm, které byly následně přiřazeny k německému původci.

Materiál archivního fondu AO Ostrov u Stříbra pochází z let 1839–1936. Jedná se o 3 úřední knihy o celkové metráži 0,07 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných archiváliích užíván německý jazyk.

Archivní fond byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních fondů obcí.

V archivním fondu se nalézají archiválie I. (inv. č. 2) a II. kategorie.

Úředním knihám inv. č. 1 a 3 chybí původní tvrdé desky. Z úřední knihy inv. č. 2 vytrhl její pisatel listy s údaji z let 1934–1936. Listy (ještě před vytržením) částečně očísloval a po vytržení je vložil do její zadní části. Jedná se o listy s čísly 1 – 19, 147 – 172 a 21 nečíslovaných listů. Po grafické úpravě a přehodnocení koncepce celého svazku pokračoval



pisatel v pořizování textu, který se jen nepatrně odlišoval od toho již zaznamenaného na vytržených listech. Následné, znovu zavedené číslování listů chronologicky navazuje na původní, aniž by to kolidovalo s jakýmikoliv částmi pamětní knihy.

Při pořádacích pracích v archivním fondu AO Ostrov u Stříbra z něj nebyly vyřazeny žádné multiplikáty a písemnosti nearchivní povahy.

#### **IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu**

Nejdůležitější a badatelsky nejděčnější část archivního fondu představuje pamětní kniha obce (inv. č. 2). V jejím vedení se sice vystřídalo několik pisatelů, přesto si veškeré záznamy zachovaly mimořádnou úroveň. Kniha může sloužit jako vynikající zprostředkovatel informací z historie, geografie a etnografie lokality a blízkého okolí.

#### **V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky**

Archivní fond uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v únoru 2010 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 14. prosince 2010

Miroslav Vetrák

## Seznam použitých pramenů a literatury

### I. Prameny

*Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies.* Mies : Buchdruckerei A. Hassold, 1912

*Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden.* Bischofteinitz : Druck J. Mitzner & Sohn, [1924]

*Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland.* Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.

*Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich,* 1849

*Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich,* 1864

*Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850–1970,* 1978

*Sbírka zákonů a nařízení státu československého,* 1919

*Sbírka zákonů a nařízení státu československého,* 1920

*Sbírka zákonů a nařízení státu československého,* 1933

*Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen,* 1849

### II. Literatura

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.

PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách : Jejich vznik, původní význam a změny.* Díl III. M – Ř, Praha : Nakladatelství Československé akademie věd, 1951.

SEDLÁČEK, August. *Místopisný slovník království českého.* Praha : Nakladatelství ARGO, 1998.

## **Příloha č. 1 – Seznam použitých zkratk**

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list Jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

## **Inventární seznam**

**Předchůdci obecní samosprávy do roku 1850****Knihy****Knihy správní**

- |   |  |      |     |
|---|--|------|-----|
| 1 | Parcelní protokol obce Ostrov u Stříbra<br>(Grund-Parzellen-Protocoll der Gemeinde Ostrau) | 1839 | K 1 |
|   | Německy, 25 x 39 cm, bez vazby a desek   |      |     |

**Obecní úřad 1850–1945****Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

- |   |                    |           |     |
|---|--------------------|-----------|-----|
| 2 | Pamětní kniha obce | 1930–1936 | K 2 |
|---|--------------------|-----------|-----|

**Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech**

- |   |  |        |     |
|---|--|--------|-----|
| 3 | Parcelní protokol<br>(bez vazby a desek) | [1870] | K 3 |
|---|--|--------|-----|

Název archivní pomůcky (archivního fondu):	Archiv obce Ostrov u Stříbra
Značka archivního fondu:	AO Ostrov u Stříbra
Časový rozsah:	1839–1936
Počet evidenčních jednotek:	3 úřední knihy
Počet inventárních jednotek:	3
Rozsah bm:	0,07
Stav ke dni:	14. prosince 2010
Zpracovatel archivního fondu:	Miroslav Vetrák
Zpracovatel archivní pomůcky:	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl 14. 12. 2010 čj. SOAP/090-0699/2010